

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 914/2023
14.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Матијевића и других, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Матијевића, адвоката Олега Копривице, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 12/21 од 09.12.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 182/23 од 24.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Матијевића, адвоката Олега Копривице, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 12/21 од 09.12.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 182/23 од 24.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 12/21 од 09.12.2022. године окривљени Ненад Матијевић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од четири године, и због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од три године, и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од шест година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 20.11.2020. године до 08.10.2021. године, док је окривљени Марко Брајовић оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 16.11.2020. године до 21.12.2020. године. На основу члана 248. став 8. КЗ у вези члана 80. и 87. КЗ суд је окривљенима Ненаду Матијевићу и Марку Брајовићу изрекао меру безбедности

одузимања предмета којом је одређено да се од обојице окривљених одузимају четири ПВЦ кесице са опојном дрогом марихуаном у ПВЦ кеси са натписом „LIDL”, појединачних нето маса 491,23 грама, 492,11 грама, 492,06 грама и 494,08 грама, укупне нето масе 1.969,48 грама и 710 ml нето масе амфетаминског уља у пластичној флаши са натписом „Etanol” Zorka Pharm 70%, а од окривљеног Марка Брајовића и једна пластична дробилица плаве боје. Истом пресудом, на основу члана 151. ЗКП окривљеном Ненаду Матијевићу враћени су привремено одузети предмети и то: четири новчанице у апоенима од по 50 евра и четири новчанице у апоенима од по 100 евра серијских бројева ближе наведених у изреци пресуде, два уговора на немачком језику и један мобилни телефон марке „Nokia“, плаве боје, са оштећеним екраном и претплатичком картицом чији број је наведен у изреци пресуде. Окривљени су обавезани да солидрно накнаде трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 182/23 од 24.05.2023. године усвајањем жалбе браниоца окривљеног Ненада Матијевића, адвоката Олега Копривице, преиначена је пресуда Вишег суда у Панчеву К 12/21 од 09.12.2022. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном Ненаду Матијевићу за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом члана 56. и 57. КЗ утврдио казну затвора у трајању од две године, и задржао му као правилно утврђену казну затвора у трајању од четири године због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 20.11.2020. године до 08.10.2021. године, док је у преосталом делу жалбу браниоца окривљеног Ненада Матијевића, адвоката Олега Копривице, и у целости жалбу браниоца окривљеног Марка Брајовића, адвоката Милоша Василија, одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ненада Матијевића, адвокат Олег Копривица због повреда закона и то „члана 6, 15, 74. став 1. тачка 1), члана 77. став 1, члана 124. став 1. тачка 2), 408, 428, 437. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП“ као и члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, те повреде права на правично суђење зајемченог одредбом члана 32. Устава Републике Србије и „повреде основног начела кривичног права *ne bis in idem*“, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање „Основном суду у Обреновцу“.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Матијевића доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног Ненада Матијевића, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Ненада Матијевића, адвокат Олег Копривица, у захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП истицањем да је побијаним пресудама у погледу кривичног дела напада на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. КЗ повређено начело „ne bis in idem“ на штету окривљеног Ненада Матијевића, односно да је ствар правноснажно пресуђена, јер је за исте радње окривљени Ненад Матијевић оглашен кривим пресудом Прекршајног суда у Панчеву Пр 1938/21 од 18.05.2022. године.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване, а како су исти истицани и у поступку по редовном правном леку, то овај суд, прихватајући разлоге дате на страни страни 4, у ставу четвртном образложења пресуде другостепеног суда, као довољне, аргументоване и јасне, на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

У осталим наводима захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Ненада Матијевића указује да је првостепени суд утврдио чињенично стање супротно чињеничном стању утврђеном у пресуди Прекршајног суда у Панчеву Пр 1938/21 од 18.05.2022. године и полемиче са чињеницама којима су се бавили нижестепени судови, изводећи закључак о околностима које су, по његовом мишљењу, остале неразјашњене, и тако суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како повреда закона из члана 440. ЗКП и повреде закона из члана „6, 15, 74. став 1. тачка 1), члана 77. став 1, члана 124. став 1. тачка 2), 408, 428, 437. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП“, због којих бранилац окривљеног Ненада Матијевића подноси захтев за заштиту законитости, не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд није упуштао у њихово разматрање.

Поред тога, бранилац окривљеног Ненада Матијевића захтев за заштиту законитости подноси и због повреде одредбе члана 32. Устава Републике Србије, истицањем да је окривљеном Ненаду Матијевићу повређено право на правично суђење.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају бранилац окривљеног Ненада Матијевића, адвокат Олег Копривица, уз захтев није доставио одлуку Уставног суда, то је Врховни нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада

Матијевића, адвоката Олега Копривице, Врховни суд је на основу члана 491. став 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић